

Težki boji pri Velletri

Številni oklopnjaki uničeni — Posadka Cisterne odbila vse napade

Oberkommando der Wehrmacht je dne 26. maja objavilo:

Na bojišču pri Cisteri so močni sovražni oddelki oklopnjakov sunili proti severu. S tem so bili težki boji premaknjeni v prostor južno in vzhodno od Velletri, kjer so v teku srčite borbe. 80 oklopnjakov je bilo tam uničenih. Hrabra posadka Cisterne je tudi včeraj odbila vse, ves dan trajajoče napade sovražnika. V prostoru vzhodno od Littorije in severno od Terracine so se naše čete umaknile iz obalske ravnine na za njo ležeče višinsko pobočje. Slabši sovražni sunki so bili razbiti. Vzhodno od Lira je nasprotnik nadaljeval s svojimi napadi proti odseku Melife. Po menjajočih se bojih, v katerih je bilo sestreljeno 45 sovražnih oklopnjakov, se je sovražnik ustalil na severni obali reke. Bitka tukaj traja z nezmanjšano silovitostjo.

Nad italijanskim prostorom je bilo včeraj v srčnih zračnih bojih proti nadmočnim sovražnim zračnim silam in po protiletalskem topništvu sestreljenih 18 sovražnih letal. Nekaj oddelkov bojnih letalcev je zadnjo noč napadel sovražne neredstojajoče čete in važna železniška križišča v prostoru zapadno od Cassina z dobrim uspehom. Pri težkih obrambnih bojih se je v zadnjih tednih po posebnih hrabrosti izkazal bojni oddelek pod vodstvom Obersta Bode.

Na vzhodni fronti je bil dan pri malem krajevnom delovanju, miren. Kolodvor Džankoj na Krimu je bil v pretekli noči vnovič uspešno bombardiran po oddelkih nemških bojnih letalcev.

Nemško-romunski oddelki bojnih letalcev so usmerili svoje uspešne napade proti zbirališčem sovjetskih čet in baterijskim položajem južno od Dubosari. Sovjetski brzi čoln, ki je hotel ulti iz finskega morskega zaliva se je potopil zadet od mine.

Pri obrambi sovjetskega zračnega napada na naše lastno spremetvo v norveških vodah, so naši lovci odstrelili 63 napadajočih letal. Neko nadaljnje letalo je bilo sestreljeno od naših zaščitnih vozil.

Severnoameriški bombniki so napadli več krajev v zasedenem zapadnem ozemlju kakor tudi mesta v južozapadnem nemškem ozemlju.

Ducejev poziv je imel popoln uspeh

V Severni Italiji, 30. maja. Na podlagi Ducejevega dekreta, ki zagotavlja nekaznivost za primer prostovoljne priključitve, se je pri pristojnih italijanskih vojaških poveljstvih oglasilo doslej v Piemontu 7500 partizanov. Posebno veliko je število oglasitve v Tridentu, kjer se je oglasilo 4000 partizanov, in Novari, kjer se jih je javilo 1599. Znatne številke javljajo tudi iz krajev Vercelli, Cuneo, Assandria in Bergamo. V ozemlju pri Sondriu so se vrh tega javile pri pristojnih mestih republikanske garde številne osebe, ki so po 9. septembru zbežale v Švico.

V Pescari se je skupina tolp s 1000 možmi, ki je bila znana pod imenom »tolpa kapitana Mellisa« sama razšla. Partizani so se vrnili na svoje delo. Cela vrsta izmed njih se je prostovoljno javila za službo v vojski. Vodja tolpe, kapitan Mellis, je celo že podpisal formulo prisega, ki je določena za republikansko-fašistično vojsko. S tem je bil sprejet v italijansko oboroženo silo.

Skupina kapitana Mellisa ni zagrešila, kar se tukaj poudarja, nobenih ropov ali plenjenja. Nasprotno, kakor so sedaj tako ugotovili, prišla je pobegle arabske in angleške vojne ujetnike, jih razorožila in jih po razpustu skupine privedla k pristojnim vojaškim mestom.

obmejnem ozemlju. Posebno v Muhlhausenu so nastale škode. Prebivalstvo je imelo izgube. Po 27 njih obrambnih silah je bilo uničenih 27 sovražnih letal.

Priprezna služba za Moskvo na Jugovzhodu

Napravitvi boljševiški morilski sistem nedolžen in nenevaren, spada hipoma k najbolj važnim zadevam anglo-amerikanskega časopisja in k diplomatski ofenzivi presenečen, ki je radi priprave druge fronte upravljena proti nevtralcem in državam jugovzhodne Evrope. No in sedaj se je tudi »Times« postavila v službo te dvomljive politike. Londonski list potrjuje s tem v celoti vsebino tiste kairske listine, ki smo jo pred kratkim objavili in ki zahteva preobrazbo Balkana v sovjetsko republiko v smislu zaključkov v Teheranu. Kakor je znano, je bila določena tudi vključitev Dardanel v sovjetsko območje. »Times« podčrta sedaj ta

Nadaljnji hudi boji v Italiji

Odbili smo močne sovražne sunke — 67 anglo-amerikanskih letal sestreljenih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 28. maja objavilo:

Na italijanski fronti je sovražnik nadaljeval z velikimi napadi z uporabo novih oddelkov in težiščem pri Velletri, južno od Valmonte v dolini Giugliano in pri Ceprano. Desno in levo od Velletri smo odbili vse po močnih oddelkih oklopnjakov podprte napade sovražnika v menjajočih se bojih. Sovražne skupine, ki so napredovale proti Valmonte so bile v nasprotnem napadu jugozapadno od mesta po ogorčenem boju zaustavljene. Poskusi marokanskih čet, da bi po sunkih usmerjenih proti višavam, ki otesnujejo dolino, si priborile vhod v dolino, so ostali neuspešni. Jugozapadno od Ceprano so naše čete v nasprotnem napadu odbile sovražnika, ki je z močnimi silami napredoval čez Sacco. Pri Ceprano samem je nasprotnik nadaljeval z napadi z uporabo več sto oklopnjakov. V zglednih bojih so oklopnaški grenadirji in lovci padali razbiti prve sovražne napadalne navale in so dali sovražniku, ki je vdrl v mesto, trdovraten odpor. Nekaj nadaljnji sovražni sunek je bil v skupnem topniškem ognju preprečen.

Od britanskih brzih čolnov, ki so napadli nemško ladijsko spremetvo severno od otoka Elbe, je bil eden od sovražnih čolnov po naših varnostnih vozilih odstreljen in zažgan, neki drugi poškodovan.

V bojih na italijanski fronti so se posebno izkazali oddelki bojnih letalcev pod vodstvom Oberstleutnanta Helbiga in v težkih bojih pri odseku Liria oddelek protiletalskega topništva pod vodstvom Hauptmanna Immermanna.

V pozadinskem ozemlju srednjega frontnega odseka so bili po več dni trajajočih bojih raite močne sovjetske tolpe. Sovražnik je imel krvave izgube in je razven tega zgubil 2500 ujetnikov, 130 bunkerjev in bojnih postojank je bilo razdejanih in številno orožje uplenjeno.

Močni oddelki nemških bojnih letal so v noči na 28. maj napadli kolodvor Rovno in Sarny z oparovanim dobrim uspehom.

Severnoameriški bombniki so vdrl v jugozahodno državno ozemlje in izvedli teroristične napade na mesta Mannheim in Ludwigshafen. Slabši napadi so bili usmerjeni

načrt, s tem da hoče svoje čitatelje prepričati, da se mora vprašanje izhoda Sovjetske unije na velika morja rešiti ali po mednarodni preudarnosti ali pa s tem, da se prepuste ti izhodi neki meddržavni oboroženi sili. Je to napačno »ali — ali«, ki ga ta plutokratski časopis tukaj postavlja, ker tudi vprašanje morskih očin se lahko reši samo v smislu boljševiške ekspanzije ali pa po zmagi pravične evropske zadeve. Priprezna služba, ki jo »Times« vrši za sovjetski imperilizem, se še bolj pokaže v vprašanju, ki ga je postavil ta list glede »varnosti« sovjetske Rusije. V skorajda groteskni preobrnitvi resničnih razmer se namreč »Times« postavlja za zagovornika moskovske agitacije in misli, da bi bilo najbolje, če se zunanji interesi ne vmešavajo v sovjetsko politiko. Končno se vzpe ta nekdanji ugledni angleški list do ravno tako samoljubne kakor samomorilne trditve, da je glavni ključ za odnose Sovjetske unije do jugovzhodne Evrope v politiki zapadnih sil. To se pač tako pravi, da se v Londonu še celo hvalijo radi podle izdaje po kateri bi Angleška — odrekajoč se vsakemu vplivu — izročila narode jugovzhodne Evrope boljševiškem molohu. Ne more se zamisliti večje objave bankrota, kakor jo je tukaj objavil list angleških Torijcev.

proti Saarbrückenju in v prostor od Trier. Nastale so škode in izgube med prebivalstvom. Kljub nepovoljnim obrambnim prilikam so zračne obrambne sile uničile tukaj kakor tudi nad zasedenim zapadnim ozemljem 39 sovražnih letal.

Britanski bombniki so v zadnji noči napadli mesto Aachen in je teroristični napad napravil škode in zahteval žrtve med prebivalstvom. 28 terorističnih bombnikov je bilo sestreljenih.

Posamezna britanska letala so odvrгла bombe na območje Berlina.

Nemška bojna letala so napadla cilje v Južni Angliji z dobrim uspehom.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Zaplamba imovine komunistov. Službeni list šefa pokrajinske uprave v Ljubljani objavlja zaplombo vse premične in nepremične imovine upornika Gostilca Jakoba, lesnega manipulant, stanujočega nazadnje v Gor. Logatcu, nadalje Tepina Pavla, inženirja in njegove matere Tepina Pavle, obeh iz Ljubljane.

Policijska ura v Ljubljanski pokrajini. Predzident ljubljanske pokrajinske uprave je določil policijsko uro za Ljubljansko pokrajino izven zapornega ozemlja mestne občine ljubljanske in tistih delov okoljskih občin, ki so pritegnjene v zaporno ozemlje, od 21. do 4. ure.

Komunistični komandir se je javil k domobranem. 8. maja se je domobranski postojanki v št. Jerneju predal komandir »I. čete I. bataljona XV. brigade« Gorisek Stane in še dva druga komunisti. Najboljši znak, da se komunistična ladja potaplja, je dejstvo, da jo zapuščajo komandirji in komandanti.

Komunisti se zanašajo nad ujetniki. Domobranca Pivka, ki so ga komunisti ujeli v domu na Kalcah, so strahovito mučili. Najprej so ga pretepili, nato pa so ga odpeljali v gozd, ga privezali na suho drevo in vse skupaj zažgali. Pivk je umrl v groznih mukah.

Petindvajsetletnica pokrajinske založbe. Pokrajinska založba šolskih knjig praznuje letos 25 letnico obstoja. Skupno je bilo v tem časovnem razdobju izdanih nad 1.800.000 šolskih knjig.

ZRCALO ČASA

Neka odredba ogrske vlade dolega črtanje židovskih borznih članov in borznih svetovalcev. Tudi židovski borzni nastavljenici se morajo odpustiti.

Britanska poročevalna služba ponovno pripravi angleško in ameriško javnost na težke izgube v Južni Italiji. Vedno spet se opozarja na vojno skušenost nemških čet.

Britanski zračni maršal Sir Arthur Cunnigham je v sredo v nekem nagovoru na njemu podrejene oddelke Spitfire izjavil: »Ne moremo skrajšati procesa za poraz Nemčije in s samim bombardiranjem tudi ne bomo opravili.«

Severnoameriški generalni štab pod vodstvom svojega šefa generala Marchalla zahteva, da morajo nevtralne države popolnoma zaokreniti v blokadno fronto zaveznikov, in ako to ne bi storile, bi morale pač občutiti odgovarjajoče »kazenske posledice«. Nevtralnost je pomnenu Severnoameriškega generalnega štaba samo še poza, ki je Washington ne sme trpeti.

Izvenredno sodišče za zaščito države v Parmi je obsodilo šest italijanskih admiralov na smrt z ustrelitvijo. Sodba proti admiralom Campioni in Macherpa je že izvršena, drugi obsojeni so v bagstvu.

Zakladni urad v Washingtonu se je uprl, da bi kupil čilsko produkcijo zlata. S tem je nastopil razdor v denarni politiki Zedinjenih ameriških držav, ker je zakladni urad v Washingtonu bil že od leta 1933. kupec za vse na svetovni trg prihajajoče zlato po tečaju, ki je bil odreden v razmerju zlata proti dolarju.

Italijanski ministrski svet je predpisal obvezno varčevanje, ki zaenkrat velja za uradnike, nameščence državnih in poldržavnih zavodov, pripadnike vojske in republikanske garde. Varčevati mora vsak, ki ima najmanj 3000 lir mesečnih dohodkov. Čim višji so prejemki, tem večji znesek se odtegne za obvezno varčevanje pri izplačilu plače. Odtegnjeni zneski se nalože pri javnih blagajnah in jih bo država obrestovala, kakor se obrestujejo druge hranilne vloge. Šest mesecev po vojni se ti prihranki izplačajo varčevalcu ali pa osebi, ki jo določi varčevalec. Če varčevalec predčasno izgubi službeno mesto, se mu prihranki izplačajo takoj. Obvezno varčevanje se je uvedlo ne samo zato, da se vzgajajo ljudje k varčevanju, temveč da se ljudem olajša prehod iz vojnega v povojno gospodarstvo, zlasti pa, da si bodo mogli nabaviti potrebščine, ki v vojni niso na razpolago.

Švicarski list svari pred Moskvo

Bern, 30. maja. V Freilju v ovidi izhajajoči list »Liberté« živo svari pred boljševizmom. Pod naslovom »Njegovo pravo lice« piše list: »V mnogih intelektualnih krogih se hočejo danes prepričati, da boljševizem namerava postati krotak, človeški in se celo kristjanski. Predstavljajo si idile, ki spominjajo na pastirske prizore pred francoske revolucije in ono sentimentalnost in solza Rousseaua na pragu giljotine. To vse je zelo ganljivo, ali je v tem dvoumnost, ki bo stala zelo mnogo. Z izjemo nekaterih zunanjih koncesij«, zaključil list, »ni ne sence o kakšnem dokazu, da bi se Sovjeti odvrnili od svoje poti. Boljševizem ima pripravljeno karto tiranstva in terorja. Tisti, ki v to ne verjamejo, bodo to spoznali na svojem lastnem telesu.«

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerei Käntner GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptvertrieb: Friedrich Horetzmann, Zurselt list Anzeigendate Nr. 1 editiz.

HANNES PETER STOLP,

SREČONOSNA POSTELJA DONNE DIANE

Urheber Rechtsschutz: Mitteldeutsche Roman-Korrespondenz, Leipzig C 1

Nato sta oba istočasno pogledala na sliko »Počivaajoče Venera«.

Flora je zardela.

»Ah, gospod Bautz, postavite vendar svečnik semkaj.«

»Ah, tako! Peter je razumel. Smehljaj se je in prinesel svečnik na malo mizo, na kateri so stali kozarci.«

»To je vendar nekaj nenavadnega!« je začela Flora po kratkem odmoru in se hehetala predse.

»Kaj je nenavadnega?« je hotel Peter vedeti.

»Ze zopet sem žejna!« je izjavilo dekle.

»To ni žejna v navadnem pomenu besede.« je pojasnjeval Peter, »ampak neke vrste lakotna žejna. Midva še danes nisva ničesar jedla, želodec potrebuje nekaj, in ta zahteva se očituje po zaužitem burgundcu z občutkom žejne. Burgundec pač krepi, kakor sem že omenil.«

»Ah je še kaj v steklenici?« je vprašala Flora veselo.

»Ta je prazna. Počakajte, prinesem novo!« In izredno razposajen se je podal Peter k regalu, vzela tam nadaljnje steklenico in se živčaje vrnil k mizi.

»No, bova pa še to, kajne?«, je rekel neprijetno, na kar je začel njegov odščepnik zopet delovati.

*

»Rudolf«, je rekla Fani s trdnim glasom, »premislija sem sei!«

»Kako si se premislila, dragica?« je vprašal Rudolf svojo mlado ženo, s katero je sedel sam v rožnem vrtu parka pri popoldanskem čaju.

»Da tako ne gre naprej, ljubli Prosim, ne opraviljuj se. Vem, ti si se včeraj zvečer opi-

janil. Papa mi je to povedal. In jaz tudi razumem, zakaj si to storil. Rudolf, to ti obljubim s častno besedo: če do jutri zjutraj ne bodo našli srečonosne postelje, nastopi midva najino ženitovanjsko potovanje.«

»Ljuba moja!« je vzklilnil Rudolf. Tako naglo je bil poskočil, da bi bil skoraj podrl čajno mizo, in nato je viharno objel svojo mlado ženo in jo poljubljaj, da ji je zmanjkalo sape.

»Ah, Rudolf, ti moj ljubi, ti moj dobri, je šepetala Fani vsa srečna, ko jo je od sreče žareči mladi mož zopet izpustil. »Kajne, ti si vendar tudi mnenja, da je tole glede srečonosne postelje zgolj praznoverje. Midva bova tudi brez srečonosne postelje postala srečna, kajne, da, ti si tega mnenja?«

»Ampak seveda, ljubica! Rudolf je znova poljubil svojo mlado ženo.

»V eni uri pride zasebni detektiv, ki ga je papa poklical iz Budimpešte«, je rekla Fani, ko sta ona in njen mož zopet sedela pri čajni mizi. »Prav radovedna sem, če bo imel kaj uspeha.«

»Zaradi mene!« je rekel Rudolf veselo. »Saj imam tvojo obljubo, da se podava jutri na ženitovanjsko potovanje.«

»Toda«, je rekla Fani zamišljeno, »v skrbem sem zaradi Flore in Petra. Ves ljubi, dolgi dan jih ni bilo na spragled. Petrov avtomobil stoji še v garaži. Kam neki sta le šla ta dva?«

»Morda sta pa tekla v Kerestur in sta se odpeljala z omnibusom k razvalinam samostana v Madrasu. Tam se da tudi kaj ogle dati.«

»Ah, tukaj sta, otroka moja!« Grof Kutifalvi se je bil pojavil pri mizi novoporočencev. »Flora in gospod Bautz«, je nadaljeval zaskrbljeno, »pa še nista prišla. Navdajajo me

resne skrbi glede njihju. Sedaj je že popoldne, in davi sta odšla.«

»Rudolf je ravnokar menil, je pomirjevala Fani očeta, »da sta se oba menda odpeljala k razvalinam samostana v Madrasu.«

»Vsekakor je neodpušljivo od Flore«, je rekel grof Kutifalvi nervozno, »da pobegne nekam, ne da bi povedala, kam se poda. No, ne dajta se motiti, otroka. Do svidenja!«

In nevoljno skomizgajoč, je grof Kutifalvi zapustil rožni vrt.

14.

»Ah, kako sem vesela!« je vpila Flora spodaj v obokani kleti. Smejala se je, da so ji tekle solze.

Peter se je hehetal predse. Tri prazne steklenice, ki so bile prej polne težkega burgundca, so stale na majhni mizi, pri kateri sta sedela mlada človeka.

»Domislil sem se še enega dovtipa, pazite, Flori!«

Flora se je že vnaprej smejala.

»Vi znate pa tako strašno komično pripovedovati, gospod Bautz!« je pihaje ugotovila.

»Flora, recite mi vendar gladko in preprosto, Peter«, je prosil mladi mož.

»Lepo«, je izjavila lahno vinjena Flora svoj pristanec, »imenovala vas bom torej Petra. No torej, Peter, povejte prihodnji dovtip!«

Peter se je osrečen režal.

»Pazite, Flora«, je potem začel. »Dve miški nista imele nič več jesti. Tu je rekla ena miška k drugi miški: »Ti, midve bova šle v klet, morda najdeve tam kaj za najin strašni glad.« In obe miški sta se podale v klet. Tukaj sta iskale, nista pa našle nobenih jestvin. Toda pri iskanju je zadelala ena miška na steklenico viskija, ki se je pri tem prevrnila in razbila. Tu sta rekli obe miški: »No, imava pa vsaj kaj pijačel! In pile sta in pile, in čim več sta pile, tem bolj jima je šlo v slast. Naenkrat se je postavila ena miška na zadnje noge, se opotekala sem in tje in z bojevitim glasom rekla drugi: »Naprej, tovarišica, sedaj — hup —, bova šle na podstrešje in do smrti zgrizli to prekleto mačko!«

»Hi-hi-hi-hi-hi!« je pihaje izbruhnilo iz

Flore. Od samega smeha je tako vreščala, da jo je naposled posilili kašelj.

Režeči se Peter jo je skrbno potrkal na hrbet, in ko si je Flora zopet opomogla, je s solznimi očmi ukazala: »Naprej, Peter, midva sva tudi dve miški. Pija bova še eno steklenico, saj sem vendar tako žejna.«

Peter je hehetajoč se vstal. Z nesigurnim korakom je krmaril proti regalu, v katerem so ležale steklenice z burgundcem.

Flora je hotela kaj počiti od smeha.

»Peter«, je vreščala, Peter, vi mala miška, vi se vendar opotekate!«

»Kje nekje«, je rekel vinjeni Peter veselo, »jaz se ne opotekam! To je hoja pomorščaka, ki sem jo sedaj hodil. In pomorščaki morajo tako hoditi.«

»Tudi jaz znam hoditi kot pomorščak!« je vpila Flora. Vstala je in gugajoč se tekala po kleti sem in tja.

»Čisto prav, to je prava hoja!« je pohvalil Peter. »Fino ste to opravili, Flori!«

Flora se je vrnila k mizi in se spustila na stol.

»Za Boga, ne«, je znova izbruhnilo iz nje, »ti miški! Mačko zgrizti do smrti. Kar vika bil!«

»Ceden dovtip je to, kajne?« je spraševal veseli Peter. Vzela je steklenico iz regala.

Nato je pel: »Noč je viharna in morje je razburkanilo — nakar se je z steklenico v roki prignalo do mize.«

In ko sta bile kupi napolnjeni in zopet izpraznjeni, se je vinjena Flora nečesa domislila.

»Peter«, je navdušeno vpila, »bajen domislek imam! Sprožil boste igralno škatlo, in midva bova plesala. Ni li to imenitna ideja?«

»Piramidalna!« je pritrdil navdušeni Peter. Vstal je in se opotekal tja do igralne »katle«.

Zadonel je menuet in s staro frankovsko galantnostjo se je Peter poklonil pred Floro, ki je vstala. Nato sta oba začela razposajeno plesati.

Dalja prihodnja

Eine schwere Panzerschlacht

rd. Berlin, 30. Mai. Die süditalienische Schlacht hat in den vergangenen vierzehn Tagen heftigster Kampfhandlungen zu Zermürbungserscheinungen auf der Feindseite geführt, aber auch nicht unerhebliche Absetzbewegungen der deutschen Truppen zur Folge gehabt. Diesen Augenblick der auf beiden Seiten zu verspürnden Auswirkungen der Schlacht hat die anglo-amerikanische Truppenführung am Donnerstag zum Einsatz einer gewaltigen Panzerreserve benützt. Diese Feindkräfte wurden einmal aus dem Nettung-Brückenkopf heraus mit nördlicher Richtung gegen Velletri und die die Albaner Berge nördlich umgehende Straße eingesetzt und zum anderen von der Südfreit her das Lirital aufwärts bis in die Gegend des Zusammenflusses mit dem Melfa geführt. Der Feind beabsichtigt damit sicherlich eine Vereinigung dieser Panzerkräfte im Rücken der noch im Lirin-Gebirge kämpfenden deutschen Truppen zu erreichen. In tapferster Gegenwehr haben die deutschen Truppen dem Feind Verluste zugefügt, die an die sowjetischen Verluste in den Materialschlachten der Ostfront heranreichen. Im Abschnitt nördlich des Landkopfes wurden 80 feindliche Panzer vernichtet und im Lirital 43 Feindpanzer abgeschossen. Trotzdem konnte nicht verhindert werden, daß der Feind an der Stadt Cisterna vorbeistieß und bis östlich der Stadt Velletri vordrang. Auch das Übersetzen über den Melfa konnte nicht verhindert werden. Die Lage an der italienischen Front hat sich unter diesen Umständen weiter verschärft und wahrscheinlich entscheidet dieses Wochenende über die jetzige Phase der italienischen Schlacht. Panzervorstöße allein können erfahrungsgemäß eine sonst in festem Zusammenhalt stehende Truppe nicht zerstreuen, wenn keine Infanteriekräfte gleichzeitig zur Besetzung des Geländes zur Verfügung stehen. Gerade aber die feindliche Infanterie hat unter den bisherigen Verlusten so schwer gelitten, daß man ihr das Mithalten eines Panzervorstößes nicht recht vertrauen möchte. Es ist also sehr wohl möglich, daß der augenblicklichen konzentrierten feindlichen Kräfteausspannung ein Abflauen der Kampfhandlungen folgt.

Kreuzer „Milwaukee“ für den Krim

hw. Stockholm, 30. Mai. (Eigenbericht.) Die Enthüllungen der USA-Senators Bridges über eine erste amerikanische Flottenabschickung an die Sowjets für Anerkennung ihrer Ansprüche auf die italienische Flotte sind wider Erwarten überraschend schnell bestätigt worden. Roosevelt Sekretär Early gab am Donnerstag zu, daß die USA-Regierung den alten Kreuzer „Milwaukee“ den Sowjets überlassen habe. Gleichzeitig gab er aber seiner Entrüstung über „gewisse Personen“ Ausdruck, die militärische Informationen an Kongressmitglieder durchschleusen ließen. Dieser Ausfall kann sich nur gegen Mitglieder des Marineministeriums oder hohe Seemilitäre richten, die offenbar aus Ingrimm über das Rooseveltische Flottengeschäft mit den Sowjets den Senator über die Angelegenheit unterrichtet und sie auf diese Weise ans Licht gebracht habe.

Early erklärte zur Beschleunigung des Kreuzergeschäftes, die Überlassung der „Milwaukee“ müsse als normaler Vorgang betrachtet werden in Zusammenhang mit der früheren Mittelung des Präsidenten, wonach die eroberte italienische Flotte zwischen USA, England und der Sowjetunion geteilt oder Schiffsraum von entsprechendem Wert an die Sowjetunion überlassen werden soll. In Kongresskreisen hat die Enthüllung des Senators Bridges beträchtliches Aufsehen erregt.

Dr. F. J. Lukas

Deutsch für Fortgeschrittene

Aus Hitlers Jugendzeit

An der früheren Grenze zwischen dem Deutschen Reich und Österreich liegt das Städtchen Braunau, in dem Adolf Hitler am 20. April 1889 geboren wurde. Braunau gehörte zu Österreich; Hitlers Vater war österreichischer Zollbeamter. Für den kleinen Jungen gab es dort an der Grenze allerhand zu sehen. Eines konnte er allerdings nicht begreifen: hüben und drüben lebten die gleichen Menschen; sie sprachen die gleiche Sprache und sahen gleich aus, aber dennoch galt auf jeder Seite der Inn ein anderer Kaiser; herüber hatte der Adler zwei Köpfe im Wappen und drüben nur einen. Das war doch seltsam. In der Schule lernte der Junge gut. Viel lieber spielte er aber doch mit den anderen Knaben in Wald und Feld umher. Sie folgten ihm alle gern und er war bei den Spielen oft ihr Rädelsführer.

Beim Geschichtsunterricht in den Schulstunden glühten ihm die Augen vor Begeisterung. Von Krieg und Helden zu hören, ja das war etwas für ihn! Wenn er schon lange zu Hause war, dachte er noch an alles, was er in der Schule gelernt hatte. Heute noch erinnert er sich gern an seinen Geschichtslehrer. Immer mehr wollte er aus der deutschen Vergangenheit wissen. Er konnte nicht genug erfahren und bald befriedigte ihn nicht mehr was er in den Stunden hörte. Er suchte nach Büchern und las viel.

Da entdeckte er eines Tages zu Hause einen Band mit der Aufschrift »Der Deutsch-Französische Krieg. Das las er durch und freute sich, daß er ein Bub war und auch einmal Soldat werden konnte. Beim Lesen und Betrachten der Bilder kamen ihm aber allerlei Gedanken, mit denen er noch nicht fertig wurde.

»Vater auf den Bildern sind ja gar keine österreichischen Uniformen. Wie kommt das?«

»Wir haben damals nicht mitgekämpft.«

»Warum denn nicht?«

Churchill bleibt der alte Erpresser und Lügner

Übliches Phrasengedresch vor dem Unterhaus — Flucht vor Tatsachen

Berlin, 30. Mai. Winston Churchill mußte zur Beruhigung der öffentlichen Meinung vor dem britischen Unterhaus einen seit langem angekündigten Überblick über die außenpolitische Lage Englands geben. Seine Ausführungen zeichneten sich durch den gewohnten Phrasenreichtum und das Bemühen aus, allen akuten Problemen aus dem Wege zu gehen oder sie durch nichtssagende Redensarten zu verschleiern. Mit einer Wichtigkeitserei, die im umgekehrten Verhältnis zu der Machtstellung steht, die das britische Empire dank Churchills Katastrophentaktik mehr und mehr verliert, erteilte Churchill in überheblicher und zynischer Sprache den neutralen und kleinen Nationen Zensuren, wobei er teils lobte, teils tadelte.

In langatmigen Erörterungen befaßte sich der Totengräber des englischen Weltreiches mit den Beziehungen Englands zu den Völkern, wobei sich erneut das unverhüllte Bestreben zeigte, fremde Völker ohne Rücksicht auf ihre Lebensinteressen für die jüdisch-plutokratischen Ausbeutungsziele der Anglo-Amerikaner und ihrer bolschewistischen Verbündeten einzuspannen und bluten zu lassen.

Das die britische Öffentlichkeit am stärksten beschäftigende Problem, nämlich der wachsende Zerfall des Empire und die Frage der Zukunft des britischen Weltreiches, erwähnte Churchill mit keinem Wort. Immerhin mußte er zugeben, daß die Empire-Konferenz, von der er sich einen neuen Auftrieb seiner verberberischen Kriegspolitik versprochen hatte, ein Fehlschlag gewesen ist, und daß der Versuch, einen festen Empire-Block den Machtgelüsten des USA-Imperialismus und

dem Machtvorsprung der Sowjetunion entgegenzusetzen, scheiterte. Churchill sah sich zu dem Eingeständnis gezwungen, daß England mit zwei großen Verbündeten arbeite, die, wie er wörtlich erklärte, „in gewisser Weise an Macht das britische Empire weit übertreffen“.

Die restlose Kapitulation der britischen Katastrophentaktik vor den Forderungen des bolschewistischen Verbündeten kam insbesondere in der Feststellung Churchills zum Ausdruck, daß er in bezug auf Tito und Polen sich dem Machtstreben des Kremles widerstandslos beugen mußte. Die alten Garantieverpflichtungen, die England an Südslawien und Polen gegeben hat, um den Krieg gegen Deutschland entfesseln zu können, wurden von Churchill peinlich verschwiegen.

Geradezu widerlich klingt aus dem Munde des britischen Premierministers sein geheucheltes Mitgefühl mit den Bewohnern Süditaliens, wo dank der anglo-amerikanischen Kriegführung Not, Elend und Terror über das Land hereingebrochen sind.

Den sonst üblichen Versuch, die Atlantik-Charta als den Mittelpunkt der britischen Außenpolitik hinzustellen, unterließ Churchill angesichts seiner wachsenden Abhängigkeit von Moskau. Er hat eingesehen, daß auch mit dem phrasenreichsten Wortschwall dieses Wahngelbes nicht mehr zu verteidigen ist, da es an allen Ecken und Enden den Wünschen und Forderungen der Bolschewisten widerspricht.

Churchills Rede hat viel Kritik ausgelöst. Schwedische Berichte verzeichnen im ganzen eine gemischte Aufnahme.

Schweiz bleibt gegen Kommunisten unerbittlich

Kommunistische Partei bleibt verboten — Tarnungsmanöver waren zwecklos

Bern, 30. Mai. (rs.-Bericht.) Schon vor längerer Zeit übten die Linkskreise in der Schweiz einen heftigen Druck auf den Bundesrat aus mit dem Zweck, die Aufhebung des Verbots der kommunistischen Partei zu erwirken. Der schweizerische Bundesrat hat nun in einem Bericht an einen parlamentarischen Ausschuss kategorisch abgelehnt, dieser Forderung nachzukommen.

Zugleich nahm die schweizerische Regierung Stellung zu der unter der Bezeichnung „Partei der Arbeit“ von kommunistischen Elementen aufgezogenen Ersatzorganisation in verschiedenen Schweizer Städten. Sie stellt gleichzeitig fest, daß keineswegs die Absicht bestehe, notorische Kommunisten oder sonstige Mitglieder dieser Organisation, die sich kommunistischer Tätigkeit schuldig machten, freie Bahn zu lassen. Jedenfalls werde man in Zukunft zugreifen, wenn Kommunisten unter dem Vorwand, Propaganda für diese Partei der Arbeit zu machen, in der Öffentlichkeit auftreten. In dem gleichen Bericht wird festgestellt, daß sich die schweizerische Staatsanwaltschaft

energisch gegen eine Aufhebung der Kommunistenverbote in der Schweiz ausspreche. Eine solche würde nach ihrer Ansicht ein sofortiges Wiederaufleben der Tätigkeit der kommunistischen Agitation in der Schweiz bewirken, die Widerstandskraft der Schweiz unterhöhlen und das Vertrauen in ihre Neutralitätspolitik erschüttern.

Schließlich wird in diesem Bericht des Bundesrats auch die von Linkskreisen verlangte Lockerung der Pressenzensur und der Kontrolle der politischen Versammlungen abgelehnt. In Zukunft werde im Gegenteil noch mehr darauf gesehen als bisher, daß öffentliche Sympathie- und Antipathiebekundungen, die mit der Neutralitätspolitik nicht vereinbar seien oder diese gefährdeten, nicht stattfinden könnten. Was insbesondere das Verlangen der Partei der Arbeit in Genf nach Herausgabe einer eigenen Zeitung anbetreffe, so habe diese den Beweis nicht dafür erbringen können, daß es sich bei dem gewünschten Blatt um etwas anderes als um ein Organ der verbotenen Nicole-Partei handele. Solche Tarnungsmanöver seien aber, so wird festgestellt, heute weniger denn je am Platze.

Kein japanischer Schuß auf die Honan-Stadt

Besonderes Beispiel humaner japanischer Kriegführung — Tokioter Werturteil

gl. Tokio, 30. Mai. (Eigener Funkbericht.) Die japanische Offensive in Honan ist von Erfolgen gekennzeichnet, deren entscheidende Auswirkungen auf den gesamten japanisch-chinesischen Krieg nicht zu übersehen sind. Japanische Frontberichte vom Mittwoch melden die Einnahme von Loyang, das auch Honan-Stadt genannt wird. Diese gegenwärtigen Kämpfe in der Provinz Honan werden eingehen in die japanische Kriegsgeschichte als Beispiel höchsten persönlichen

Einsatzes und größter Tapferkeit der japanischen Soldaten und als ein Beispiel für ihre humanitäre Kriegführung, denn die Japaner haben trotz den schweren Kämpfen um Loyang davon abgesehen, diese alte, wertvolle Stadt zu zerstören, da Loyang unersetzbares Reliquarium und Kunstschätze beherbergt und auf eine große historische Vergangenheit in der Geschichte Chinas zurückblicken kann. Japan verzichtet nach den Grundsätzen der Achsenmächte auf die gemeinen Methoden der Alliierten und wartete mit einer Einnahme Loyangs, solange sie mit der Gefahr völliger oder teilweiser Zerstörung der Stadt verbunden war.

Pressestimmen aus Nanking beurteilen die Erfolge der Japaner dahin, daß Tschungking erste Kriegszone nunmehr vernichtet sei. Von wirksamen Luft- und Artilleriebombardements unterstützt, eroberten die japanischen Truppen Chiankou und Yingchuang. Nach der Einnahme von Mingih und der Aufhebung der 7. Tschungkinger Armee unter General Chiangtingwen haben die Japaner die Lunghai-Bahn abgeschnitten.

Während die Japaner in diesen militärischen Auseinandersetzungen trotz manchen schweren Kämpfen das schlechter werdende Material und die abnehmende Stärke der Tschungking-Chinesen oft feststellen konnten, kursieren in Tschungking die erwartungsvollsten Versprechungen von amerikanischer Seite bezüglich neuer und größerer Waffen- und Munitionslieferungen, offenbar als Begleitmusik für die Wallace-Besuchs-Ankündigungen ungefähr mit dem Tenor, daß Tschungking nun fünfzehnmal soviel Kriegsmaterial wie bisher erhalten werde. In Tokio ist nur zu gut bekannt, daß einem Ertrinkenden 15 Strohhalmchen ebensowenig nützen wie ein Strohhalm. Von den vielversprochenen amerikanischen Lieferungen ist seit März dieses Jahres überhaupt nichts eingetroffen. Die Sendungen an Tschungking waren in den Monaten zuvor auch nicht gerade sehr bombastisch. Von dem Material, das Washington zum chinesischen Kampfschauplatz abgesandt hat, gingen 50 Prozent zu den Truppen des amerikanischen Fliegergenerals Chenaut, 20 Prozent landeten bei Stillwell, 10 Prozent bei den sogenannten kombinierten China-Expeditionsarmeen und erst der Rest wurde den tschungkingchinesischen Streitkräften zugeleitet. Tschungking weiß also aus bitterer Erfahrung, was er von den wortreichen Versprechungen der Amerikaner und insbesondere jetzt von Wallace zu halten hat. Die gültige „Hilfe“ der Amerikaner wird sich weiter auch auf Ankündigungen beschränken.

Japans Abwehrstellung

K. F. S. Auf der Konferenz von Quebec erfolgte, wie crinnerlich, die Ernennung des englischen Admirals Lord Mountbatten zum Oberbefehlshaber für Südostasien. Diese Ernennung ließ mit Recht vermuten, daß seitens der Anglo-Amerikaner einer aktivierte Kriegführung für den südostasiatischen Raum, zu dem in erster Linie Birma, Tschungkingchina sowie die ehemaligen niederländischen Inseln gehören, vorgesehen war. Aus der Tatsache, daß ein Admiral als Oberbefehlshaber gewählt wurde, ergab sich die Schlussfolgerung, daß die geplanten Unternehmungen amphibischer Art sein würden, also mit Landungsunternehmungen in den in Betracht kommenden Räumen gekoppelt werden sollten. Über dieses Thema ist auf feindlicher Seite sehr viel diskutiert worden, es fehlte auch nicht an den üblichen Prahlereien, aber die praktischen Folgen blieben aus. Statt dessen haben die Japaner und die freindische Armee die Initiative ergriffen und einen großangelegten Vorstoß über die birmesisch-indische Grenze bis in den Raum von Imphal unternommen und damit das indische Problem aktiviert. Das englisch-amerikanische Bestreben, die strategisch wichtige Basis Birma wiederzugewinnen, um von Südwesten aus einen Generalangriff auf die Festung Japan und vor allem auch auf seine hinterindischen Positionen Thailand und Indochina vorzutreiben, ist dadurch wieder einmal gescheitert. Außerdem ist der Versuch, die Birmastraße zur Hilfeleistung Tschungkingchinas wieder zu öffnen, fehlgeschlagen, die sogenannte Assambahn und die neu im Bau befindliche gleichnamige Straße, ein Ersatz für die verlorene Birmastraße, ist durch die Operationen der Japaner in Indien unmittelbar bedroht. Japan hat hier also die Initiative in der Hand, was im Hinblick auf Indien von großer Bedeutung werden kann, wobei auch die Offensive der Japaner in der chinesischen Provinz Honan eine bedeutsame Rolle im Zuge der Niederwerfung Tschungking spielt.

Ein zweiter Vorstoß gegen den japanischen Kernbereich könnte von Süden her erfolgen, wo der nordamerikanische General McArthur als Oberbefehlshaber eingesetzt ist. Diese Feindgruppe stützt sich auf den australischen Kontinent. Unter schwersten Verlusten gelang es den Nordamerikanern bisher nur, auf den Salomonen und auf Neuguinea Fuß zu fassen. Schwere Dschungelkämpfe behindern den weiteren Vormarsch, ferner verfügen die Japaner über weitere schwer einnehmbare Stützpunkte auf den Karolinen, dem Marcusarchipel, den Marianen und im weiteren Hintergrund über die Philippinen als große Rückendeckungsbasis. Es bedarf keiner Frage, daß eine strategisch so wichtige Zone wie der Philippinen-Raum von japanischer Seite alle nur erdenkliche Sicherung erfahren hat, so daß auch in dieser möglichen Angriffsrichtung der Anglo-Amerikaner keine durchschlagenden Erfolgssichten bestehen.

Der dritte Stoßkeil gegen Japan ist von der nordamerikanischen Flottenbasis Hawaii über den Pazifik vorgetrieben worden. Der Kommandeur dieses Frontabschnittes, Admiral Nimitz, hat bisher die Taktik des „Inselhüpfens“ angebracht. Nach Überrennung einiger japanischer Stellungen auf den Gilbert- und Marshall-Inseln, womit sich große Opfer an Menschen und Kriegsschiffen und Flugzeugen ergaben, ist der Angriff auf die wichtige japanische Inselkette Truk bisher gescheitert. Die Nachschublinien für den Gegner sind auf diesem Frontabschnitt besonders langgezogen und fortgesetzt der Bedrohung durch japanische See- und Luftstreitkräfte ausgesetzt, so daß sich auch hier für den Feind, selbst wenn er einige räumliche Erfolge haben sollte, Verluste ergeben, die den Einsatz nicht lohnen, ganz abgesehen davon, daß auch hier die Verteidigungszone der Japaner zu weitgedehnt ist, als daß sich irgendeine unmittelbare Bedrohung des eigentlichen japanischen Bereichs ergeben könnte.

Der vierte und nächste Weg nach Tokio, fast unmittelbar über die See führend, verläuft von Norden her. Allerdings ist auch auf diesem Abschnitt die Entfernung noch sehr beträchtlich, denn von der Aleuteninsel Attu bis nach Tokio sind 3300 Kilometer zu überwinden, bis zu den japanischen Kurilen-Inseln 2300 und bis zu der südlich der Halbinsel Kamtschatka liegenden japanischen Insel Paramushir 1150 Kilometer. Von den Nordamerikanern ist im Zusammenhang mit diesem Angriffsweg häufig die Offensivkraft der sogenannten Alaska-Straße betont worden, die als Fortsetzung die nordamerikanische Inselkette durch Harbour und die Inselgruppe der Aleuten umfaßt. Die Offensivmöglichkeiten werden in diesem Raum durch das polare Klima stark begrenzt. Bei den räumlichen Entfernungen, die im Nordpazifik bestehen, dem häufigen Einbruch dichter Nebel ergeben sich aber für einen durchgreifenden Erfolg einer Offensive — ohne daß wir auf die japanische Abwehr überhaupt erst einzugehen brauchen — derartige Hindernisse, daß auch hier die strategischen Aussichten des Feindes zu begrenzt sind, als daß man eine akute Gefahr für Japan aus dieser Richtung erwarten kann.

Aus dieser gedrängten Zusammenstellung der strategischen Möglichkeiten, die den Engländern und Nordamerikanern zur Verfügung stehen, läßt sich beurteilen, wie vorteilhaft die militärische Lage Japans ist, resultierend aus der planmäßigen Großraumstrategie, die Japan bei Ausbruch des Krieges mit England und Amerika anwandte. Heute muß der Gegner in Zukunft kostspieligen Unternehmungen ein Setzick nach dem andern aus dem weit vorgeschobenen Stellungsring Japans herauszuziehen, wobei es Japan vorbehalten bleibt, mit seinen bereitgehaltenen Reserven und namentlich mit seiner kampfstarken Flotte im geeigneten Augenblick zuzuschlagen.

Eine typisch jüdische Frechheit

Stockholm, 30. Mai. Roosevelt Hauptberater, der Jude-Bernhard Baruch, erhielt den Churchill-Preis, für 1944 „wegen seiner großen Verdienste um die Förderung guter Beziehungen und des Verständnisses der Völker untereinander“, meldet TT. aus New York.

Ausgerechnet einer der führenden Gangster des internationalen Jüdenklüngels, der die Völker der Welt gegeneinander und in den Krieg hetzte, erhält den Preis für „Erdbebung“ der Völker-„Verständigung“. Eine typisch jüdische Frechheit.

Bralec iz Gorenjskega vam svetuje:

Odvrnite se od morilcev in roparjev

Bralec iz Gorenjske nam je poslal pismo, ki ga radi nujnega opomina na vse, dobesedno priobčujemo.

Vse to, kar se danes dogaja pri nas na Gorenjskem, je velika sramota za vsa Gorenjsko. Vsakega poštenega Gorenjca mora srce boleti, ker toliko mladih in krepkih fantov in mož sodeluje pri uničenju malega slovenskega naroda. Žalosten mora biti človek, ko toliko sinov pomaga uničevati imetje svojim staršem in sorodnikom. Kakšni občutki se porajajo v srcu mladega moža-gospodarja, ko se je moral pokoriti surovi sili poživiljenih banditov ter zapustiti dom, mlado ženo in ljubke otročice, ter oditi v brlog roparjev in morilcev. To je nekaj strašnega in obenem nekaj tako bedastega, da si večje bedarije skoraj ni mogoče izmisliti.

Zbežite iz gozdov!

Srečni in veseli so lahko tisti, ki se jim je posrečilo, da so zbežali iz banditskega brloga. Vsi ti so rešeni. Gotovo se nudi tu pa tam prilika, da bi jih zbežalo precej več, ampak so tako ustrašeni po starejših banditih, da ne upajo tega storiti. Ampak kljub vsemu temu, bi se moglo vendar le nekaj storiti za rešitev iz strašnega položaja, v katerem se nahajajo. Ako ne gre zlepa, mora pa iti zgrda. Samo malo dobre volje in poguma, pa bi se dalo doseči mnogo več. Koliko se jih je že vrnilo in se prijavilo nemškimi oblastem. Za svojo rešitev je pa vendar vsak dolžan storiti kolikor mogoče največ. Vemo, da se mnogi zavedate, da niste na poti k dobremu, ampak odločiti se ne morete, in sicer največ iz strahu pred strogo kaznijo, češ, Nemci nas bodo takoj vse postrelili. Nič takega se vam ni treba bati. Bolj gotovo vas bo to doletelo, ako se boste še nadalje zadrževali v gozdovih, in se vas bo moralo z orožjem polskati in ukrotiti. Tedaj pa vam govorim.

Nam vsem je dobro znano, kakšno je vaše življenje v gozdovih. Zvedeli smo od tistih, ki so se vrnili iz zverinskih brigov. Tako ničevo in slabo, da se mora reči, da to sploh ni življenje. Vse najboljše morate odadati vašim nadbanditom. Vi se preživljate s tem, kar njim ostane. Oni se mastijo z mesom, slanino in drugimi pribliškji, vi pa obirate goveje noge, repe in drugo tako brkljarijo. Oni pijejo vino, žganje, in kadijo smodke in cigarete. Vi pa požirate slino. In vse to ste jim morali vi napraviti in skupaj nanositi.

Čudimo se vam, da morete vse to zapostavljanje potrpeti. Zakaj še vendar vztrajate v takih krutih razmerah? Otrsite se že vendar teh spon in ubežite iz teh strašnih brigov in to čimprej tem bolje. Ohranite si vsaj svoje življenje. Sedaj je morda še čas.

Nemčija ne kapitulira nikoli

Tudi nam je znano, da vam vaši poveljniki in politkomisarji kvasioji in govoriijo vsemogoče in nemogoče brutalnosti. Praviyo vam da je sedaj Nemčija tik pred porazom, češ, le malo še potrpijo, kmalu bo bolje, potem bomo pa ni stopili naplan. Naravnost vam re-

čem: nič takega se ne bo zgodilo. Nemčija je ni in tudi nikoli ne bo kapitulirala. Nemčija ima še vseh sredstev v tolikšni množini, da sovražniki že sami priznavajo, da jo ne bo mogoče spraviti na kolena. Ne, nikoli ne. Nemčija se bori za pravico in boljši red v Evropi, in zato bo tudi zmagala. Naš Führer Adolf Hitler in nemška hrabrost sta porok, da se leto 1918. ne bo nikoli več povrnilo.

Vi vsi v gozdovih in hostah, ki ste šli prostovoljno, ali bili s silo odvedeni v jame razbojnikov in niste ničesar podvezli za svojo rešitev, ali se zavedate, kam ste se udinjali, kam ste prodali svojo mladost in dali svojo moč na razpolago. Odkrito vam povem: postali ste izdajalci svojega naroda, svoje rojake hočete spraviti v boljševisko sužnjost. Vi sami se hudujete, če kdo izda kakšen vaš brlog nemškimi oblastem a vi pa po vašem zmešanem mnenju smete vse počenjati, kar se vam zljubi. Pravite, da je izdajstvo nekaj strašno grdega. In zakaj ga pa vi, prokleti gošarji, v tolikšni meri izvršujete? Ali mislite, da smo Gorenjci res tako ubogi na duhu, da ne vemo, da vi nas hočete spraviti pod Stalinov klobuk. Le nikar ne varajte ljudstva s tem, da se borite za osvoboditev Jugoslavije. To je krilatice, s katero bi nas radi uspravili, da bi bi, sleparji in goljufi, imeli večje

Zločinci niso nobeni ljudje

Vam, drugim trdovratnežem, ki ste tako rekoč iz nekega prepričanja, da služite dobri stvari in koristim svojega naroda, še nadalje potepate po gozdovih in gmajnah, pa stavim sledeče vprašanje: Ali so se vam v tem času možgani res tako zmeščali, da ne morete spredeti, da vas pot, po kateri sedaj hodite, pelje v gotovo pogubo. Vrzite že vendar obvezo izpred oči, ki vam zastira pogled, da ne vidite pogube, ki se naglo bliža. Kdor ima le še kolikšaj zdrave pameti, mora že vendar spoznati, da to nikakor ni dostojno za človeka, posebno pa ne za mlade in krepke može in fante, da se klatite po gozdovih in hostah. Gozdi in hoste so bivališča za zverjad in ujede, ne pa za človeka, ki je vendar podoba božja. Malo se ozrite v svojo notranjost ter malo pobrskajte v svojo vest — kdor jo sploh še kaj ima — pa bode te našli nekaj, ki vam bo reklo, da niste na pravi poti. Spoznali bode, da so vaša doseganja dejanja strašno sramotna in za človeka poniževalna. Kdor bo temeljito premislil vse to, mora pripoznati, da vse to vodi v gotovo propast. Le preveč je dokazov vaših grozljivih in sramotnih dejanj, da bi vam mogli verjeti v vaš osvobodilni boj. Le kakšen norec vam morda še verjame, ki ni zmožen trezno misliti. Kjerkoli se približate človeškim bivališčem, povsod prinašate nesrečo, ne pa osvoboditve. Kdo je v prvi vrsti varok, da jih že toliko leži v naročju matere zemlje? Vi sami, prokleti čarugarji. Kdo ima v prvi vrsti na vesti vse tiste, ki so bili primorani zapustiti svoje domove in oditi v tuje kraje? Vi jih imate na vesti, zlodjevi prilizovalci Moskve.

in lažje uspehe pri vaših črnih načrtih. Ne boste nas pridobili. Kdor ima le trohico zdravega razuma, vam sploh ničesar več ne verja me. Ali morete pokazati le en sam poskus, da se res borite za osvoboditev slovenskega naroda? Niti enega ne.

Ali je to osvoboditev, če izropate nocoj neko vas, jutri zvečer pa že drugo? Ali je to osvoboditev, če ste danes požgali eno ali dveje kolskih poslopij, a drugi večer pa neke porušili železniško progo? Res zelo idejna osvoboditev. Ali je to osvoboditev, da ste požgali že toliko industrijskih naprav in naredili ogromno škodo, in to večinoma svojim rojakom? Ali je to osvoboditev, da ste neke uničili otroški vrtec? Ali to tudi spada v osvoboditve, da ste neke na Gorenjskem požgali stanovanjske barake, ki so jih delavcem postavili podjetniki? Nad vse krasen čin osvoboditve je tudi, da ste ubogim trpinom — delavcem — pobrali obleko in obutev. Delavci in kmetje, ali se boste še nadalje ogrevali za komunistične zločince? Ali sedaj spoznate, da so vam bili ti gozdni koruzniki nevoščljivi, ker ste kot delavci udobneje stanovali kot prej. Prej ste bili matlačeni po kakšnih škednjih ali podstrešjih, kjer so vas ponoči štípale podgane in miši.

Dalje se vi priznavate kot slovenska narodna vojska. Noben pameten Slovenec tega ne bo priznal. Kako pa tudi. Kdor zbeži iz svoje delavnice v gozdove, da se tam potepa in Bogu dan krađe, ali je to mar vojak, oziroma borec za svobodo? Bandit ni borec, temveč ropar. Kdor ne mara delati in se s svojim zaslužkom preživljati, je po domače povedano, potepuh in škodljivec.

Vi ste tudi prestrašopetni, da bi se upali odkrito boriti proti nemški policiji. Kdor nima čiste vesti, se boji odkritega boja. Že to je jasen in otipljiv dokaz, da vi niste ničesar drugega kot najnesramnejši roparji in zločinci, kar so jih kdaj vsebovali gorenjski gozdovi. Iz zasede še upate napadati nemške stražnike in tudi svoje rojake. Iz zasede ob cestah napadate popotnike in jim jemljete živila in druge stvari. Ali ste torej borci za svobodo? Ogrozate žene in otroke, morite njihove može in sinove, ali jih pa prisillite, da morajo z vami v gozdove. Strezete vsakemu dostojnemu človeku, ki hoče z veseljem in v miru za svojim delom, po življenju. In vsa ta vaša sramotna dejanja, surovosti in zločine, imenujete vi, prokleti janičarji, osvobodilni boj. Vsa kolikšaj dostojen človek se mora z gnusom obrniti od vas. Vsa ta vaša grozodejstva so viden dokaz, da vi niste in nikoli ne boste osvoboditelji, kakor še vedno razglajate, ampak najpoglejša roparska in morilska drhal, uničevalci slovenskega naroda, izmečki človeštva, prilizovalci moskovskega tirana, klečeplazci in hlapci ju-

dovski, prismuknjeni boljševiki ste, ne pa slovenska narodna vojska.

Kdor bi čital te vrstice, naj jih tudi vpošteva, ker je njih namen rešiti čim največ gorenjskih mož in fantov žalostnega pogina.

Beseda vsem

Vsem drugim prebivalcem Gorenjske pa sledeče: Ali ste sedaj že spoznali, kaj je in kaj kaže osvobodilna fronta? Upam, da je takih že zelo malo, ki tega še ne vedo. Kdor pa še vedno kljub tolikšnemu divjaštvu teh atilovih pesjanov simpatizira z njimi, ta ni vreden, da še živi med poštenimi Gorenjci. Tega bi bilo treba poslati za nekaj časa v boljševiski paradiz, da bi se naučil dobrot in sladkosti, kakršne so v današnji Rusiji na dnevnem redu. Potem bi bil pa ozdravljen za vedno. Današnje Rusijo vladajo židovski mogotci. V današnji Rusiji je, kar se tiče prehrane tako slabo, kot nikjer drugje na svetu ne. Židje imajo vso oblast v rokah. Žida ni drugega kot goljufija in izkoriščanje. Žid sovraži vsako drugo vero in nje pripadnike, zato je pa tudi vsega slabega zmožen. Zato se pa v Rusiji danes dogajajo take grozovitosti, ker so židje na krmilu vlade.

Nikar ne mislite, da so te vesti izmišljene, ne. Šele preveč resnične so. To sploh ni nobeno življenje, ampak počasno umiranje ubogega, pod boljševiskim jarmom trpečega ljudstva. Ruski mužik je tudi le prehitro in prerad verjel boljševiskom, ki so mu obljubljali vse mogoče ugodnosti, ako bodo oni prišli na krmilo vlade. Koliko jih je v Rusiji že pomrlo radi lakote! Ali je pri nas na Gorenjskem že kateri umrl zaradi stradanja? Nobeden. In kljub temu, da je Nemčija že precej več kot štiri leta v vojni, nam ni treba stradati.

Banditi — kažipot boljševisma

In vse to, kar se danes dogaja v Rusiji, ni se godilo tudi pri nas, ako bi prišel boljševisem na površje. Tukajšnji banditi pripravljajo pot tem strašnim razmeram. Ali je kdo tako neumen, da bi sam sebi in svojim želel slabo, upam, da ne.

Zato pa vsaj od zdaj naprej sklenimo, da morajo ti škodljivci v najkrajšem času izginiti iz naših gozdov. Da bomo pa to dosegli, moramo vsi v boj proti uničevalcem slovenskega naroda. Kar vas je še mlajših mož in fantov in vam je kaj za svoje rojake, vsi k domobranecem, brez ozira, ali je vaš brat ali sin v gozdu pri banditih. Nobenega priznanja tem podljudem. Banditi tudi ne poznajo nobenega usmiljenja.

Vsem preostalim pa: nobene pomoči tem zločincem. Očetje, matere in žene: ali bi vam bilo všeč, če bo vaš sin ostajal v jami tolovajev toliko časa, da ga bodo usposobili za morilca? Oče, ako se bo kaj takega zgodilo, ali ne bo vam srce počilo od žalosti? Mati, tudi vaša hči je v gnezdu banditov. Ali kaj premišljujete, kaj se dogaja z njo, kaj je z mladim dekletom med tolikimi ničvrednimi možiki? Ali se boste potrudila, da jo rešite? Vam vaša sredstva je treba uporabiti, da se reši čim največ mladih ljudi gotove pogube. Ako se vsi postavimo na to stališče, bo kmalu na Gorenjskem vladal popoln mir. Tega pa vsi želimo.

Eden v imenu mnogih.

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Der Reichsminister für Rüstung und Kriegsproduktion, Chef der Transporteinheiten Speer, Berlin NW 40, Alsenstraße 4, Telefon: 11 65 81, sucht:

Kraftfahrer, Kraftfahreranlänger, Fachkräfte der Autobranche aller Art, Vulkaniseure, Stellmacher, Ingenieure, Maschinenbuchhalter (-innen), Adrema-Präger(-innen),

Abrechner(-innen), Buchhalter und Lohnbuchhalter (-innen), gelernte Kaufleute, Zahntechniker (-helfer), Anlernlinge für Zahntechniker, Köche, Schuhmacher, Kontoristinnen, Stenotypistinnen, Schneider(-innen), Bügler(-innen), Einsatz im Reich und den besetzten Gebieten. Meldung sucht über das zuständige Arbeitsamt.

Für technische Karteiführung Karteiführer (in) umgehend gesucht, mit Lichtbild erbeten unter C. N. Ausführliche Bewerbung möglichst 2036 an BAV, Berlin SW 68, An der Jerusalemer Kirche 2.

Mali oglasi

Službo dobi

Za kmetijo iščem deklico od 14 let naprej kot pestunjo k 20 mes. staremu otroku. Oskrba dobra. Jakob Ressmann, Ober Postok 5, bei Radmannsdorf.

3299—1

Enega podkovača in štiri konjske hlapce za delo na velikem posestvu pri Wenu iščem. Ponudbe na K. B. Krainburg. 3286—1

Betriebsführer za večje tesarsko podjetje dobi takojšnje stalno zaposlenje. Zadostuje daljša praksa v stroki in najnujnejša strokovna spričevala. Znanje nemščine potrebno. Ponudbe pod „Oberkrain“ na K. B. Krainburg. 5577—1

Službe išče

Fant, marljiv in pošten, v 15 letu z 2. razr. meščanske šole išče mesto kot trgovski vajence po končanem šolskem letu ali pozneje. Cenj ponudbe pod „Trgovski vajence“ na K. B. Krainburg. 3311—2

Prodaj

Kolarji in kolarska podjetja, pozor! Proda se stroj za izdelovanje špic, toporišč itd., pripraven za večja podjetja. Naslov v upravi pod „Izredni stroj“ 3317—6

Kupim

Kupim dobro ohranjeno harmoniko. Ponudbe na K. B. Krbg. pod šte. 3322—7

Dva zapraviljivčka, nova ali dobro ohranjena, kupim. Ponudbe na K. Bote Krainburg. 3285—7

Menjam

Kupim dobro ohranjeno posnemalnik od 45 do 90 l na uro, najraje Alfa ali Diabolo, eventualno tudi zamenjam. Johann Tautschar, Dolentschitsche 10, P. Pölland bei Laak 3320—15

Zamenjam ženski šivalni stroj „Singer“ — Langschiff“ za dobro ohranjeno moško športno kolo ali fotoaparata 10x15, optika F. 4,5, compur zaklop ter ostali pribor s kasetami. Vzemem tudi Leica ali Retina II. z daljnogledom. Gaber, Godeschitsch 22 — Laak-Zaier. 3323—15

Menjam goizerice št. 36 v zelo dobrem stanju, še staro blago — za dobro ohranjeno otroški športni voziček. Ada Čadež, Unter Dobrawa 28, P. Oberdorf. 3306—15

Zenitve

Osamelca, išče poznanstva z gospodom, stariim od 46 let dalje. Pod „Srečna jesen“ na K. B. Klagentfurt. 3609—21

Mlad kmet, absolvent grmske kmetijske šole, želi spoznati mlado dekle, ne nad 25 let staro, najraje tudi absolventinjo, katera ima veselje do kmetijstva. Dopisi na Karawanken Bote Klagentfurt pod šte. 5551—21.

Frizer srednjih let, z osigurano eksistenco in lastnim lokalom v Ljubljani, išče v svrhu ženitve gđ. Sonjo, katera se je javila na oglas 3004 „Moj pristan“, je pod naslovom, katerega je navedla v pismu nepoznana. Javi naj se s polnim naslovom na K. B. Krbg. pod „Moj pristan 3226—21“.

Vsled pomanjkanja znanja želim spoznati gđ. od 18 let v svrhu kasnejše ženitve. Sem v dobri službi, srednje velikosti. Ponudbe na K. B. Krbg. 3228—21

Simpatično temno dekle 19 let želi resnega znanja z boljšim gošpodom 22 do 26 let. Le resni interesi naj pošljejo sliko in naslov na K. B. Krbg. pod „Majski večeri“. 3216—21

V svrhu pomanjkanja znanja, bi želela dopisovati z gospodom od 38 let, ki ima tudi načrt v ugodnih razmerah si ustanoviti lastno podjetje. Ni mi do zabave, nego želim le resne ponudbe in spoznanja, na K. B. Krainburg pod „Skrta bodočnost“. 3331—21

Izgubljeno

Zgubila sem Kennkarto in Personalausweis od Krainburga do Woditz. Najditelj se naproša, da oboje odda proti nagradi na ime Kadiwez Maria, v tovarni L. G. W. (Jugočeška) Krainburg, pri vratarju. 3212—22

Zgubila sem dne 10. maja dopoldan od trgovine Adamič do Koschatgasse 18, žensko Kleiderkarto na ime J. Kokolj. Pošteni najditelj se naproša, da jo odda na K. B. Krbg. 3219—22

Dne 13. maja sem v slaščičarni Falerič prišla ob enarnico z vsebino 20 RM, sliko od moža, obesek, poročni prstan, jajčna karta na ime Hrovatin, oglas za K. B.

in ključ. Ker sem revna žena, prosim, da se vrne na K. Bote Krainburg. 3232—22

Dne 13. maja sem pozabil v trafikki Geiger Angela poleg gostilne Fink denarnico z vsoto RM 400 do 500 in 2 tobačni karti. Ker sem revež, star in imam vse premoženje v istem, prosim poštenega najditelja, da odda na K. B. Krainburg. 3231—22

OSRAM-LAMPEN
Sind mit dabei!

Gute Anlage Ihrer Ersparnisse
Verlangen Sie den kostenlosen Anlage-Ratgeber über steuerbegünstigtes Bauparen und das Vermögenssparen bei der größten und ältesten Bauparkalle in dem Donau-Alpenraum

WÜSTENROT SALZBURG

Beratungsstelle: Klagenturt, Durgasse 9, Ruf 28-53.

Oglasi v našem listu so uspešni!

V pričakovanju srečne vrnitve, nas je nepričakovano obiskalo žalostno pismo, da nas je nad vse ljubljeni in nepozabni sin, brat, svak in stric

Rafael Jan

Rafael Jan

Geleiter,

zapustil 6. marca 1944 na Vzhodu in se preselel v večnost. — Ljubi Rafi, v najlepši cvetoči mladosti 24 let si nas zapustil. Tvoje truplo pa počiva v tuji zemlji. Naša srca krvavijo od žalosti. Bil si ljubitelj cvetja in narave, in vrnil si se naravi. Ljubi Rafi, naj ti bo lahka tuja zemlja.

Globoko žalujoci: Karl Jan, oče; Theresia Jan, mati; Karl, Bertl, Dolfi, Poldi, bratje; Anny, Else, Stefi, sestre; Maria Jan, svakinja; Tony Schager, svak; Franz Ozwirk, svak; Jurček, nečak; Helena in Annemarie, nečakinji in ostalo sorodstvo.

Cilli, Laibach, Ostfront, Agram itd. 23. V. 44.

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem nad vse žalostno vest, da je naš nad vse ljubljeni sin, brat in bratranec

Matheus Wertnik

Matheus Wertnik

Grenadier,

v najlepši cvetoči mladosti, star komaj 22 let, padel junaške smrti v srce zadet od sovražne krogle 26. aprila 1944. na Vzhodu. Devet tednov za bratom Johannom, soldatom, je šel sedaj tudi on po večno plačilo k Bogu. Njegovo truplo počiva daleč proč od domače zemlje, ki jo je tako ljubil. Kdor je poznal našega Matheusa ve, kaj smo z njim zgubili. Počivaj v miru blaga duša in lahka naj ti bo tuja zemlja.

Lahovec, 24. V. 1944.

Nad vse žalujoci stari: Franz, Stanislav, Obergrenadier in Georg, bratje in ostalo sorodstvo.